

at dansk Industri ikke blev forbigaaet ved disse Anskaffelser. Der er hidtil til Frederiks Hospital intet anskaffet, uden at det har været dansk Arbejde og dansk Industri. Der blev for nylig nede i det andet Ting fremdraget et formentligt Eksempel, hvor et tysk Firma ved en Licitation skulde have faaet Arbejdet. Dette viste sig imidlertid at bero paa en Misforstaaelse. Der havde ikke i Byggekomiteen noget Øjeblik været Tale om at tage dette lidt billigere Tilbud, men derimod at holde sig til dansk Arbejde.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) spurgte, hvorfor jeg nu her forlangte dette Beløb til Anskaffelser tilvejebragt paa samme Maade som de øvrige Udgifter til Røgshospitalet og Fødselsstiftelsen m. v. Ja, det er, fordi jeg finder det rettest og rimeligst. Det er en Udgift til Røgshospitalet lige saavel som Ingeniørarbejder og Byggearbejder og alt det øvrige. Jeg finder det naturligt, at vi holde hele denne Sum samlet under eet, hvad Røgshospitalet har kostet at skaffe til Veje fuldt færdigt og til at benytte, hvilket det først er, naar det er forsynet med Inventar. Derfor har jeg fundet det ganske naturligt, at hele Summen tilvejebringes paa samme Maade, opføres paa samme Vis. — Det ærede Medlem spurgte dernæst om, hvor Midlerne, som ere anvendte, kom fra. De ere hidtil skaffede til Veje gennem Kommunitetet. — Det ærede Medlem benægtede saa en anden Talers Bemærkning om, at dette store Byggeforetagende hidtil og heldigvis er ført saa vidt, som det er nu og snart til Ende, uden at nogen Overskridelse har fundet Sted; dette benægtede det ærede Medlem. Men det er jo galt, der har ingen Overskridelser fundet Sted, thi det Eksempel, det ærede Medlem fremkom med, er absolut ikke, hvad man kan kalde en Overskridelse ved et Byggeforetagende. Det, der var Tale om, var det, at under Arbejdets Gang, og før man begyndte paa Opførelsen af den projekterede Bygning til Sygeplejersker, fandt man det human og ønskeligt i Stedet for en Bygning, der var beregnet paa, at Sygeplejerskerne skulde bo sammen paa Værelser i et Antal af fra 2 til 6, at faa en Bygning, hvor hver Sygeplejerske fik sit eget Værelse — særlig under Hensyntagen til, at netop Københavns Kommunehospital for ganske nylig har opført en Sygeplejerskebolig efter samme Princip. Det fandt man rigtigt og human. Derfor gik man til Røgsdagen og sagde: Vi have en Bevilling af den og den Størrelse til

en Bolig for Sygeplejersker, vi foreslaa og anbefale, at denne Bevilling bliver forhøjet, saaledes at vi i Stedet for kunne faa en Bygning saa og saa meget større, hvor hver Sygeplejerske kan faa sit eget Værelse. Men at man under et Arbejdes Gang foretager en saadan Forandring i Planen og søger Bevilling dertil, kan man dog absolut ikke kalde Overskridelse ved et Byggeforetagende. — Det samme ærede Medlem savnede Oplysning om, hvad det er for Inventar, der her begæres. Ja, hvis det havde været det høje Ting belejligt, og det havde fundet Tid til at nedsætte et Udvalg derom, vilde det ærede Medlem i dette Udvalg have fundet en Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvad det er, der kræves; han vilde have fundet meterlange Lister og Kolonner over, hvor mange Lagener, hvor mange Herre- og Damertrøjer, hvor mange Bleer, hvor mange Senge, Kopper og Tallerkener osv. der skal anskaffes. Dette er gennemgaaet meget omhyggeligt af et Udvalg nede i det andet Ting. Dette Udvalg begyndte ogsaa sit Arbejde under Ønsket og under en mulig Forventning om at kunne nedsætte Beløbet, men endte med enstemmigt at indstille den begærede Bevilling til Vedtagelse, altsaa uden Nedsættelse. Jeg finder da, at det ærede Medlem derfor brugte vel stærke Ord, naar det ærede Medlem kaldte det „mildest talt letsindigt“, at dette høje Ting nu skulde gaa til denne Bevilling, give denne Hovedsum uden at kende Enkelthederne med Hensyn til Bevillingens Anvendelse. Jeg mener, at saa meget maa det ene Ting stole paa det andet, at naar man ved, at en Sag har været til grundig Udvalgsbehandling i det ene Ting, saa kan man ikke kalde det „mildest talt letsindigt“ af det andet Ting at slaa sig til Ro med, at denne Udvalgsbehandling endte med, at Udvalget enstemmigt indstillede Forslaget.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: De følgende 3 Sager paa Dagsordenen har man fra forskellige Sider ønsket skulde udgaa, fordi de ikke have foreligget tilstrækkelig længe til, at man har kunnet sætte sig grundigt ind i dem. Jeg skal derfor lade dem udgaa.